

Publicatieversie van de beslissing van de RvT BMM van 27-5-2009

De klacht werd op 28-8-2008 bij het secretariaat BMM ingediend. Klaagster is een Engels bedrijf, reden waarom de procedure in het Engels werd gevoerd. De beslissing werd ook in het Engels gegeven.

De feiten

1. Klaagster verwijt Beklaagde dat hij regel 3 en mogelijk regel 4 van de Ereregels heeft overtreden. Klaagster voert aan dat Beklaagde een kansloze oppositie tegen een gemeenschapsmerk van Klaagster voerde en de oppositie doorzette hoewel Klaagster een redelijke afbakening had voorgesteld. De opdrachtgever van Beklaagde vroeg een – naar de mening van Klaagster – onredelijk hoge vergoeding voor de bereidheid aan die afbakening mee te werken. Klaagster acht het handelen van Beklaagde laakbaar als hij niet aantoont dat hij zijn opdrachtgever heeft geadviseerd over de kans van slagen van de oppositie en dat hij de schikkingsvoorstellen van Klaagster aan zijn opdrachtgever heeft doorgegeven met het advies die te aanvaarden.
2. Beklaagde voert verweer tegen de klacht. Hij voert aan dat hij zijn opdrachtgever naar behoren heeft geadviseerd over de kans van slagen van de oppositie, dat hij de schikkingsvoorstellen van Klaagster heeft doorgegeven aan de opdrachtgever en dat die aan Beklaagde opdroeg de door Klaagster als te hoog gekwalificeerde vergoeding te vragen. Beklaagde voelt zich niet vrij het gegeven advies over te leggen, omdat dit in strijd zou zijn met de geheimhoudingsplicht jegens de opdrachtgever. Daarnaast voert hij aan dat Regel 3 betrekking heeft op de relatie tussen de opdrachtgever en zijn gemachtigde en niet op het belang van

derden.

3. De oppositie werd afgewezen door het BHIM zonder kostenveroordeling, omdat een werknemer van Klaagster de zaak behandelde.
4. Partijen hebben afgezien tijdens een zitting van de RvT een mondelinge toelichting te geven.

Beoordeling

Ontvoankelijkheid

5. Regel 3 van de Ereregels verplicht het BMM-lid zich in de uitoefening van zijn beroep uitsluitend te laten leiden door het belang van zijn opdrachtgever, met inbegrip van zijn eigen belang. Dat dit echter niet wegneemt dat hij zijn mening over wat behoort en nuttig is in de gegeven omstandigheden onafhankelijk moet bepalen, ook jegens zijn opdrachtgever. Regel 4 van de Ereregels verplicht het BMM-lid al zijn beroepsactiviteiten vaardig, efficiënt en zorgvuldig te verrichten. In financiële kwesties moet een lid zich accuraat gedragen jegens de opdrachtgever en derden.
6. De primaire verplichting van een lid, als neergelegd in Regel 1, is zich in het kader van zijn beroepsuitoefening te gedragen in overeenstemming met het belang van het publiek, van zijn opdrachtgevers, van het beroep en van de doelstelling van de BMM. Dit brengt tot uitdrukking de wens van de (leden van de) BMM dat het beroepsmatige gedrag van een BMM-lid zal bijdragen, althans geen schade zal toebrengen aan de reputatie van het beroep dat wordt uitgeoefend door een BMM-lid. Hieruit volgt dat de Ereregels niet slechts bepalen hoe BMM-leden zich jegens elkaar en hun opdrachtgevers moeten gedragen. Iemand van het publiek,

waaronder begrepen een derde partij, zoals een wederpartij van de opdrachtgever, die het slachtoffer is van een onethisch gedrag van een lid, kan daarover klagen bij de BMM en om een beslissing vragen. Een voorbeeld van een ongewenst gedrag is een weigering om een schikkingsvoorstel door te geven aan de opdrachtgever. Een lid dient ook gedrag te vermijden dat objectief de ernstige verdenking wekt dat het primaire belang van het lid is om zijn hoeveelheid werk te vermeerderen en daarmee de omzet van zijn praktijk. Deze twee voorbeelden vallen onder de reikwijdte van de Regels 3 en 4 van de Ereregels. Derden kunnen derhalve klagen vanwege een beweerde, voor hen schadelijke schending van deze twee Regels. Dit betekent dat Klaagster ontvankelijk is in haar klacht.

De zaak zelf.

7. Een ander belangrijk beginsel is de vrijheid van een lid zijn opdrachtgever te adviseren zoals hem goeddunkt en de vertrouwelijkheid van wat hij met zijn opdrachtgever bespreekt. Een BMM-lid kan ook zwakke zaken voor zijn opdrachtgever behandelen en zijn opdrachtgever mag onredelijke voorwaarden verbinden aan het aanvaarden van een schikking. Het is aan het betreffende gerecht of juridische instantie om de aangevoerde argumenten te beoordelen, niet aan de RvT. Een zwakke zaak behandelen levert een groot risico op die te verliezen. Het verbinden van onredelijke voorwaarden aan een schikking kan maken dat de wederpartij niet wil schikken. De derde partij, die de schikking om die reden afwijst, kan tevreden zijn dat hij de zaak wint en heeft geen reden of belang tot klagen bij de RvT. In deze zaak heeft Klaagster dus geen reden en geen belang zich er over te beklagen dat hij de zaak voor het BHIM heeft gewonnen en/of te verlangen dat Beklaagde openbaart welk advies hij zijn opdrachtgever gaf.

8. In omstandigheden kan het handelen van een beklagde tijdens de betreffende procedure klachtwaardig zijn, als blijkt dat hij onzorgvuldig jegens de derde partij handelde en dat de derde partij daarvan schade ondervond. De briefwisseling tussen Klaagster en Beklaagde wijst uit dat Beklaagde kan worden verweten dat hij wel een erg korte termijn stelde voor het aanvaarden van het schikkingsaanbod van zijn opdrachtgever, te weten een termijn van 12 dagen, ingaande op de datum van het schrijven van zijn brief op 14 december, gelet op de reistijd van de brief naar het buitenland en op de beide kerstdagen aan het eind van de periode. Klaagster heeft hier echter geen schade door geleden, omdat het aanbod dat Beklaagde in die brief deed nog ongunstiger was voor Klaagster dan het eerder al door Klaagster afgewezen voorstel. Toen gaf zij te kennen dat zij niet bereid was voor een vrijwillige afbakening te betalen en dat zij de kans van slagen van de oppositie zeer laag inschatte. Het feit dat Klaagster de kans van slagen van de oppositie zeer laag inschatte, brengt met zich dat zij met vertrouwen op een goede afloop van de oppositie kon weigeren voor een beperking van haar inschrijving te betalen. En de oppositie werd inderdaad afgewezen.

Conclusie

9. Dit leidt tot de conclusie dat – hoewel het begrijpelijk is dat Klaagster zich heeft geërgerd aan de hoogte van het bedrag dat werd gevraagd voor een intrekking van de oppositie – het niet bewezen is dat Beklaagde hier op eigen houtje onderhandelde zonder instructies van zijn opdrachtgever. En bovendien heeft Klaagster geen schade geleden. De onderhandelingen tussen partijen vonden plaats nadat Klaagster haar verweer bij het BHIM had ingediend en dus na het moment waarop haar werknemer tijd besteedde aan het opstellen en indienen daarvan.

10. Er is geen bewijs dat Beklaagde of zijn bureau onethisch handelde in deze zaak en dat Klaagster daardoor schade heeft geleden. Hoewel de klacht ontvankelijk is, is zij ongegrond en zal zij worden afgewezen.

Beslissing

De Raad verklaart Klaagster ontvankelijk in haar klacht jegens Beklaagde, maar verklaart die ongegrond nu de feiten waarop die is gebaseerd niet zijn bewezen en wijst de klacht daarom af.

Tegen deze beslissing kan door middel van een brief aan de secretaris van het Bestuur van de BMM binnen twee maanden na de datum van verzending beroep worden ingesteld overeenkomstig artikel 16 onder 7 van de Statuten van de BMM.

Aldus beslist op 27 mei 2009 door mr P.J.M. Steinhauser (voorzitter), mr. R. Krist (secretaris) en D. Kaesmacher (lid).

P.J.M. Steinhauser

R. Krist